

อานิสงส์สร้างธรรมาสน์

นโม ตสส ภควโต อรหโต สมมาสมพุทฺธสฺส ฯ (๓ หน)

เอกสมิ กิร สมเย สตถา เขตวเน วิหฺรนฺโต สฺทสฺสํ วชฺชมณฺเณสฺมึ อตฺตโน อุปนึสสาย เมณฺทกเสฏฺฐึติ ฯ

บัดนี้ จะได้แสดงพระธรรมเทศนา ให้แก่ทายกทายิกาผู้มีเจตนาศรัทธาพร้อมเพรียงกัน ได้ก่อสร้างหอธรรมาสน์ ให้เป็นที่นั่งเทศนาของภิกษุสามเณรนั้น ก็นับว่าเป็นยอดผลอานิสงส์อย่างล้นพ้นประมาณ ท่านจะได้ผลทั้งในภพนี้และภพหน้า

ผลที่ได้ภพนี้คือ มีผู้นับหน้าถือตากล่าวยกย่องสรรเสริญ ไม่เป็นที่รังเกียจของคนใดๆ เป็นผู้มิตตรสหายมาก กิตติศัพท์ความสรรเสริญลือกระฉ่อนไปทั่วทิศานุทิศ เป็นผู้กล้าหาญไม่เกรงกลัวต่ออำนาจผู้ใด

ผลที่จะได้ในภพหน้า ครั้นสิ้นชีพแล้วก็จะได้ไปอุบัติขึ้นบนสวรรค์ ดังภาษิตที่ยกไว้เบื้องต้นว่า “เอกสมิ กิร สมเย สตถา เขตวเน” ดังนี้เป็นอาทิ

ในสมัยหนึ่ง องค์สมเด็จพระศาสดาของเราเสด็จประทับอยู่ที่พระเชตะวันมหาวิหาร พรั่งพร้อมไปด้วยพระสาวกทั้งหลาย ในกาลครั้งนั้น ยังมีเมณฑกเศรษฐีให้เป็นเหตุ เพราะเศรษฐีนั้นมีรูปแพะทองคำอันมีฤทธานุกาพมาก พระภิกษุสงฆ์จึงได้โจทหากันอยู่ในคันธกุฎี ในกาลครั้งนั้น องค์สมเด็จพระบรมศาสดาจารย์จึงตรัสพระธรรมเทศนายกเป็นพุทธวจนคาถาว่า “สุทฺสฺสํ วชฺชมณฺเณสฺมึ อตฺตโน ปนฺนติ ปญฺจ คนฺธลํ อนุมานํ อมาสิ” ดังนี้

“ภิกษเว” ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ในกาลครั้งหนึ่งยังมีเมณฑกเศรษฐี แต่ในกาลครั้งก่อนนั้น ท่านได้เกิดมาในศาสนาของพระพุทธเจ้าพระนามวิปัสสี มีนามว่า อินทเศรษฐี ท่านก็มีศรัทธาเลื่อมใสในบวรพระพุทธศาสนา ได้สละทุนทรัพย์และนำพักน้ำแรงออกก่อสร้างธรรมส่นถวายเป็นทานแก่พระพุทธเจ้าวิปัสสี เพื่อนั่งแสดงพระสัทธรรมเทศนา และได้สร้างรูปแพะทองคำ ๕ ตัว ร่องเป็นบันไดขึ้นเพื่อเสด็จไปเทศน์ได้โดยสะดวก เมื่อเสร็จแล้วท่านก็ได้ถวายแก่พระวิปัสสี แล้วท่านก็มีความปีติยินดีเอบอ้อมไปด้วยศรัทธาและความเลื่อมใส จึงได้มั่นใจลงตั้งปณิธานความปรารถนาว่า ขอให้ข้าพเจ้าได้สำเร็จด้วยฤทธิ์แพะทองคำนี้เถิด พอเสร็จแล้วก็เสวยอายุตามกำลังของตน

ครั้นสิ้นอายุจากมนุษย์โลกแล้วก็ได้ไปอุบัติขึ้นบนสวรรค์ มีวิมานทองสูงได้ ๑๐ โยชน์ มีนางฟ้าเทพอัปสรพันหนึ่งเป็นบริวาร วิมานนั้นประกอบไปด้วยแก้ว ๗ ประการ อันรุ่งเรืองลือชาปรากฏในเทวโลกนั้นชื่อว่า อินทเทวบุตร

ครั้นจตุตถจากชั้นดาวดึงส์ที่นั่น ก็ได้บังเกิดในเมืองพาราณสีนคร ได้เป็นมหาเศรษฐี มีข้าของเป็นอันมากหาที่จะนับจะประมาณมิได้

ครั้นสิ้นชีพอายุจากตำแหน่งเป็นเศรษฐีนั้นแล้ว ก็ได้นำตนมาอุบัติในเทวโลกอันเป็นเทวสถานอันอุดมโอฬารไพศาลของพวกเทพนิกร

เมื่อหมดอายุขัยในเทวโลกนั้นแล้ว ก็ได้มาอุบัติเกิดเป็นเมณฑกเศรษฐี ในศาสนาของพระพุทธเจ้าของเราอยู่เดี๋ยวนี้ ก็ได้เสวยซึ่งโภคสมบัติมากมายกายกอง ตลอดทั้งรูปแพะทองคำ เกิดมาพร้อมประมาณเท่าช้าง ๕ ศอก

ครั้งเมณฑกุมารเจริญวัยขึ้นได้ ๑๖ ปีนั้น พระทองคำก็จึงทำฤทธิ์ให้เงินทองข้าวของในท้องแพะนั้นไหลออกมาเป็นอันมาก เมณฑกุมารได้เสวยซึ่งสมบัติข้าวของเหล่านั้น จึงมีนามว่า เมณฑกเศรษฐี และก็ด้วยผลที่ท่านมีเจตนาดีหรือหวังดีต่อเพื่อน อยากให้ศาสนาเจริญรุ่งเรืองสืบต่อไปและหวังให้เป็นประโยชน์แก่สาธารณชนได้เป็นเยี่ยงอย่างจนตลอดมาถึงทุกวันนี้ ก็ย่อมได้รับอานิสงส์ตามความปรารถนาของท่านดังพุทธบริษัทได้สดับฟังมาแล้วนั้น นี่แหละขอพวกสาธุชนทั้งหลายจงนำไปประพฤติปฏิบัติเพื่อเป็นบรรทัดัดนิสัยของตน ให้ตั้งอยู่ในคุณของพระรัตนตรัยและเชื่อด้วยความเอิบอิมจริง ๆ จึงจะเป็นผลประโยชน์ตลอดภพนี้และภพหน้าดังนี้

“อวसानะ” ในอวสานกาลเป็นที่จับลงแห่งพระสังฆธรรมเทศนานี้ อาตมาภาพขออำนวยการแก่พวกท่านพุทธบริษัททั้งหลายที่มาสมโภชสนธิบาตอยู่ที่นี้ กล่าวคือคุณพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ จงมาปฏิบัติรักษาปกป้องกำบังพวกท่านทั้งหลายให้ได้ประสบแต่ความสุขความเจริญ และได้สำเร็จความปรารถนาของตนตลอดถึงในภพนี้และภพหน้า เมื่อจุติจากโลกนี้ ถ้ามีเกิดขึ้นในชาติใดๆ ขอให้ได้เสวยซึ่งมนุษย์สมบัติ สวรรค์สมบัติ นิพพานสมบัติ และโภคสมบัติทุกประการ และให้มีกำลังศรัทธาแก่กล้า ได้คำจุนพระพุทธานุภาพให้ถาวรสืบไปจนตลอดอายุขัยของตน และให้พวกท่านปราศจากโรคภัยไข้เจ็บต่างๆ และหมู่โจรมารพาลกล้ำมาราวีให้ได้ผาบแพ้วข้าศึกศัตรูในภพนั้น เป็นผู้มั่งมีอำนาจเหนือกว่าคนทั้งหลาย และให้มีกำลังแข็งแรงซึ่งมารอย่ามาผลาญได้หมดทุกชั้น และบุญกุศลอันนี้จึงนำไปปฏิบัติไว้ให้ดียิ่งให้เสื่อม ให้รื่นเริงบันเทิงใจเสมอๆ ผลที่สุดก็คือให้ได้รับแต่อายุ วรรณะ สุขะ พละ ทุกทิพารাত্রีกาล ดังรับประทานวิสัยนามาก็พอสมควรแก่เวลาด้วยประการฉะนี้

เอวัง ก็มีด้วยประการฉะนี้ ฯ

ที่มา:

จอม บัญดาเทศ ป. อานิสงส์สร้างธรรมาสน์ ใน มหาอานิสงส์ ๑๐๘ กัณฑ์. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์เลี้ยงเชียงฯ, หน้า ๑๗๙-๑๘๑.